

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se inapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 11 Octomvre.

Presidentul delegațiunii ungurești va fi dl Luđ. Tisza, fratele ministrului president. Între membrii delegațiunii din casa magnaților este ales „patriarhul” sêrbesc, metropolitul Carlovețului Angyelics.

În Ungaria sînt la moment agitate bisericile protestante de politica maghiarisătoare.

În Galiția se plâng Rutenii asupra tratamentului din partea Polonilor. Deputatul rutean Antonievici în dieta galițiană a constatat că comitetul țerei n'a solvit subvențiunea votată de dietă foaiei scolastice rutene. Același comitet însă a subvenționat foarte numeroase foi de însemnătate dubie, care predicau pe față ura între rase. Comitetul țerei este și la spriginirea institutelor un partizan pronunțat. Pentru întreprinderile Rutenilor comitetul nu dă nimica, pe când pentru reuniunile corporațiilor etc. polone este splendid încât fondul țerei este adus până la seire.

Memorialul comitetului din conferența națională dela 1881 din Maiu a apărut. Ne propusesem a nu aminti de densus nimica până ce îl vom fi studiat. Alte țiare însă s'au grăbit și au scris despre densus, deși nu în merit.

Eată cum începe „Românul” de Vineri revista sa vorbind despre memorial:

Am dat seamă la timp de mișcările diferitelor naționalități din Austro-Ungaria în vederea egalei lor îndreptățiri.

Să mișcă toate, lucrează cu stăruință pentru a face ca limba să li se respecte și să se recunoască individualitatea lor națională.

Mișcarea aceasta pacinică și legală; luptă energică, serioasă, pe cât de dreaptă și legitimă întreprinsă de

toate naționalitățile în acest sens, a redeșteptat s'au mai esact a înăsprit spiritul de dominațiune al naționalităților care se bucură de privilegiul puterii.

Ele acuză această luptă și o declară ca lipsită de patriotism.

Ca privitori depărtați, ascultând pe amândouă părțile, nu putem să nu recunoaștem dreptul nestrămutat al naționalităților.

Mai mult; ne mirăm cum într'un Stat ca Austro-Ungaria, compus din naționalități diverse justapuse, ear nici de loc cofundate, s'ar putea pretinde că poate esista acea ordine morală, aceea bună înțelegere necesară neapărat propășirii, fără egalitate de drepturi între diversele naționalități, fără recunoașterea individualității lor.

Românii de supt coroana sfântului Ștefan rămăseseră cei din urmă în această luptă.

În timpii din urmă, fără a părăsi pasivitatea României s'au otărit — ca și cele-lalte naționalități — a intra în luptă pe calea legală pentru revindicarea drepturilor străvechi, și recunoașterea individualității lor.

Conferința ținută în anul trecut la Sibiu, conferința la care au luat parte României din toate ținuturile românesce ale Ungariei, a decis elaborarea unui memoriu, care să revendice drepturile naționale usurpate. Memoriul a apărut.

Întreprinderea guvernului rusesc ca se facă navigabil brațul Kiliei, ȳice „Poporul” care a intrat în posesiunea sa odată cu retrocederea Basarabiei n'a suscitât numai îngrijări din partea Comitetului executiv al Comisiunii Dunărene, dar și protestări din partea guvernului Român.

Se asigură că ministerul nostru de Externe, continuă „Poporul” a adresat o circulară către miniștri români din străinătate, invitându-i a pune în vederea guvernelor pe lângă cari sînt acreditați, că lucrările proiectate la brațul Kilia au

să vatăme brațul Sulina, prin aceea că, deschidându-se brațul Kilia, se va potmoli brațul Sulina, și astfel navigațiunea nu va mai fi cu puțința pe aici, ear' Dunărea nu va mai fi liberă.

Ce putem zice noi la această precauțiune?

Este oare la locul ei și la timp? Apără ea interesele române, sau alte interese?

Când a fost să se solveze într'adevăr interesele Statului Român; când Austro-Ungaria a prezentat proiectul său pentru regulamentul navigării Dunării, care crează o Comisiune mixtă, în care se viră Austro-Ungaria cu președință și vot preponderant; Regimul acesta, complesant și trădător, angagiat către Austro-Ungaria, a lăsat timp acesteia să și pledeze cauza inaintea puterilor fără contradictor, și încă a dat și adesiunea sa la crearea acelei Comisiuni-mixte care are menirea a smulge administrațiunea fluviului din mâinile noastre și a o da Austro-Ungariei.

Să se bagă bine de seamă că, dacă pentru moment cestiunea reglementării navigației pe Dunăre doarme, și nu se mai pomenesce de propunerea Bărrere, nici această propunere nu a cădūt, nici ante-proiectul austriac nu s'a părăsit, nici angagementul Regimului către Austria nu s'a șters.

Afacerea e numai suspendată și punctul principal câștigat în principiu de către Austro-Ungaria.

Deci apărarea ce pretinde a face acum acest Regim brațului Sulina despre Rusia, este un serviciu intereselor Austro-Maghiare și nici decum patriei Române (?).

Nu ne mirăm de aceasta.

Dacă vom lua lucrurile cum sînt ele până astăzi, afacerea navigațiunii dela Galați în jos nu aparține decât comisiunii Europene a Dunării și numai acesta ar fi prin urmarea competentă de ași apăra propriile sale efectuate pe această parte a Dunărei, contra impietărilor tehnice ale Rusiei.

Dar trebuie să socotească cineva lucrurile și dela 23 Aprile 1883 înainte, când espiră mandatul Comisiunii actuale a Europei.

Ei bine, în prevederea acestui sfêrșit s'a și întocmit proiectul de Regulament prezentat de către Austro-Ungaria; și dacă acesta ar lua ființă, ori prin votul comisiunii Europene a Dunării, ori pe calea tratativilor diplomatice, cum e foarte probabil, neapărat ca comisiunea mixtă va moșteni pe Dunărea întreagă autoritatea comisiunii Europene; Aceasta din urmă ne mai putend avê viață dela 1883 înainte, ca lucru ce împedecă autoritatea Rusiei și căreia prin urmare îi va lipsi votul Rusiei pentru a-i prelungi existența.

Lămurit este așa dar că regimul și de astă dată apără interesele austro-ungare provocând la vrășmășia asupra-ne pe Rusia, ear' nici decum interesele românesce.

Dacă existau țiare pe timpul când Dđeu a făcut lumea de sigur că i făceau imputări că tãmendă prea îndelung făcându-o în șease țile.

Înainte de ocupațiune.

„Pester Lloyd” publică după izvor autentic unele revelațiuni importante, privitoare la timpul, care a preces ocupațiunii Bosniei și Erțegovinei. Eată ce cetim în numitul țiar:

În 22/10 Iunie seara, anul 1877, sosi în castelul din Viena scirea, că armata rusească a început a trece Dunărea. Și în adevăr așa a și fost; brigadele corpului de armată Nr. 14 sub comanda locotenentului general Zimmermann, în această ții trecură Dunărea pe la Galați și Brăila și intrară în Dobrogea. În ția următoare feldzeugmeisterul Philippovici, comandantul general din Praga, primi o telegramă să vină imediat la Viena. Aici i se spuse că s'a hotărit să se ocupe Bosnia și Erțegovina și că densus este

FOIȚA.

O rugăciune*)

— Novelă. —

De Carmen Sylva.

(Urmare.)

Dimineața murgii prin ferești turbure și langed; în sfêrșit zuruiră în încuetoare cheile cronicului. El intră, se întoarse, închise încet ușa, se sui cu pași grei în turnul cu clopote și nu peste mult s'a auzi primul ton, apoi sunară două, trei și în urmă toată catodrala se umplu de sunet de clopote.

Atunci umbra dela ușe se ridica și eși iute.

Raoul în noaptea aceasta earăși s'a torturat cu biciul, dar nici nu l'a simțit, cu toate că acela l'a tăiat grozav. Căci în lăuntru lui țisniau niște șerpi înfocați cari i spintecau inima. Înfricoșate fură durerile acestei nopți. I părea că o mână de fer ar fi apucat inima lui ce palpita înfocat și o strinse într'atăta, încât aceea încetă să bată, eară el ameți.

*) „Familia”.

Mai apoi buzele lui tremurând rostiră o rugăciune ferbinte:

— Doamne Dumneșeule! nu mă părăsi în suferințele cumplite ale sufletului meu; lasă se treacă dela mine păharul acesta, trimite vr'o minune prin marea ta bunătate, ca să nu fiu silit a cununa femeia aceasta cu alt bărbat. Nu sînt în stare să rostesc cuvintele de cari buzele mele ar veșteđi! Nimi-cește pe nevrednicul țeu servitor! Tresneșce-mă prin fulgerul țeu, dar nu mă lăsa ca cu propriile mâni să mă torturez! Nu sînt depeșit de ajuns pentru dragostea mea păcătoasă? Și până acum mă aflu în iad; flacările ard părțile mele din lăuntru, inima mi plesnește în pept, creieri mei ferb; nebunia stă să mă prepădească. O! Doamne! Doamne! Nu cunoști dar nici o milă! Vreau să mă plec sub mâna ta! Vreau să mă reneg în toate țilele! Numai aceste câteva oare amare să mi le îndepărtezi! Fă să încete a bate aceasta inimă selbatică, dar nu voi ca eu să rostesc cuvintele cari vor lega fata pentru vecie de altul! Dumneșeule, eu sufer mai gro-

zav, decât ce pot suporta puterile mele! Mântuescemă Părinte, ceresc, căci altul nimene nu 'mi poate ajuta! Mă innec și nu mi se întinde un fir de paiu! Mor de sete și nici un strop nu stêmperă limba mea! Pecatul meu e mare, dar bunătatea ta e și mai mare Mântuestemă, Doamne Dumneșeule!

Atunci i păru ca și când Mântuitorul și ar fi aplicat puțintel capul pe Cruce, numai odată; Raoul mai privi mult timp tot acolo, dar apoi totul remase nemișcat. Păreții îl priveau linișcit și rece: stradele dormiau în tăcere în noaptea plină cu stele. Numai în sufletul lui urmă vijelia înfricoșată, și nimica, nimica nu-i aducea mângăere și liniște. Buzele-i erau sêcate, limba se lipi de cerul gurei, conștiința-i începă a se perde, în sfêrșit cădđu pe pământ fără simțire. Așa zăcu cu fața și cu brațele întinse pe pământ până în revêrsatul țilei.

Atunci începu a și vini în ori, dar deodată resimți și nemărginita sa putere. Se sculă cu de a țaria, dar ređemat de părete, căci era obosit de moarte. Ochi-i se ficsară asupra unui

punct. Atunci o rađă a soarelui ce resăria i atinse pêrul. Acela deveni sur.

Își deschise și închise buzele de câteva ori, ca un greu bolnav; apoi se aședă pe dunga patului, încleștânși pe genunchi mâinile sêcate și își lęgăna corpul. Părea îmbêtrănit cu ani de țile în crețituri se formară în giurul gurei sale.

În sfêrșit hotări să se îmbrace, cu toate că greutatea corpului i împedeca toate mișcările.

De odată veđu, că se află în catedrală; dar nu sciea cum a ajuns acolo. Vedea, că stă în același loc unde a fost hirotonit. N'ar fi trebuit să strige atunci; „Nu, nu, eu nu sînt vrednic!”

I părea ca și când cineva ar fi întrebat dela densus cu voce înaltă aceasta și-și întoarse capul. Era ecle-siariul, care-l întrebă, dacă nu va începe missa lină, privindu-l uimit.

I părea că altul face serviciul divin și el este un băiat mic și frumoasa-i mamă tinără l'ar ținê de mână. Acea, pe care atât de mult a admirat-o și iubit-o și care la învățat a-și

numit comandant suprem al corpului de ocupațiune și guvernator al ambelor provincii; de aceea densus se caute a aceste studii necesare pentru rezolvarea acestei probleme; materialul necesar i se va pune la dispoziție din partea autorităților centrale. După câte-va zile baronul Philipovici se reîntoarce la Praga și evenimentele se desfășurau fără întrerupere pe câmpiile 1877 se În 2 Septembrie 1877 re decretul, prin care împăratul și regele Francisc Iosif I., numesc pe Philipovici comandant al corpului de armată Nr. 13. Tot în acest timp Philipovici fu însărcinat să se pună în conțelegere cu comanda generală din Agram pentru aprobarea și adăpostirea trupelor ce vor fi concentrate la riul Sava.

În scopul acesta i s'a dat ca ajutor și ca eventual șef de stat major în corpul de armată Nr 13 șeful statului major dela comanda generală din Agram, colonelul Leonida Popp astăzi ajutant general al împăratului și șeful cancelariei militare. În 10 Februarie 1878 Feldzeugmeisterul prezentă ministrului de război un memoriu, în care espuse rezultatul studiilor sale făcând o mulțime de propuneri. Philipovici încă cu aceasta ocaziune și'a exprimat temerile sale în privința succesului, din cauză că nu i se puneau la dispoziție trupe de ajuns. Tractatul preliminar dela San-Stefano și Philipovici se presentează în 25 Martie 1878 un al doilea memoriu, în care densus stăruiește să i se dea cel puțin șapte diviziuni. În resumat cuprinsul memoriului este următorul:

Tractatul dela San-Stefano a deschis un câmp întins aspirațiilor Serbiei și Muntenegrului și prin urmare este foarte probabil, că aceste statele vor lua parte, dacă nu pe față, cel puțin prin convență către cetele insurgenților, la rezistența contra ocupării ambelor provincii turcești de către Austro-Ungaria. Interesul numitelor principate de o cam dată este ca să mențină slaba domnie osmanică peste aceste țări. Îndată ce însă o mare putere europeană de rangul Austro-Ungariei se stabilește în aceste provincii, atunci toate speranțele Serbiei asupra Bosniei și ale Muntenegrului asupra Herțegovinei sunt zădărnice. Monarchia pe lângă problema politică mai are încă o altă problemă tot atât de importantă de rezolvat: „desinfecarea leagănelui pestilenței sociale” provocată de miserabila administrație turcească și de aspirările Cmeților. Cine vîră mîna în acest cuib de vespi, ațîță în contra multe elemente, cari primesc de aliați pe toți câți îi întănesc. Prin urmare noi vom avea de a lupta nu

numai cu Mahometanii, ci și cu creștinii. Chiar și trupele otomane, cari se retrag din Serbia veche și din Bulgaria se vor indrepta spre Bosnia și vor lupta contra noastră.“ În vederea acestor impregiurări feldzeugmeisterul a declarat, că patru diviziuni nu s'ajuns pentru ocuparea unui teritoriu, bogat în munți giganti și cu o întindere de peste o mie de mile pătrate. La acest momoriu al baronului Philipovici, ministrul de război abia respunse în 18 Maiu. În acest respuns se dice numai că patru diviziuni s'ajuns pentru rezolvarea problemei și din acestea numai trei se fie întrebuițate pentru esecutarea ocupațiunei, una să rămână ca rezervă. Ocupațiune trupe nu se pot reservă, de oare ce considerând situațiunea politică este posibil ca după mobilizarea parțială să urmeze mobilizarea totală. Într'un asemenea cas Bosnia și Erțegovina, vor fi un câmp de luptă secundar, unde nu se poate angaja prea multe trupe. După acest respuns Philipovici porni la Viena, ca să și espună din nou vederile sale. Densus susțină, că ocupațiunea acestor țări trebuie începută cu forțe impunătoare, ca și numai astfel se poate termina campania mahometani și greco-orientali vor câștiga în timp, îndemnând și ațîțind poporul la rezistență. O acțiune energică și repede va descurga pe locuitorii din ambele provincii și mări prestigiul monarchiei și al armatei în Europa....

Din cele espuse rezultă că intrarea în Bosnia și Erțegovina se hotărîse încă de mult și că se făcuseră chiar și pregătiri materiale într'un timp, când guvernul în corpurile legiuitoare nega cu stăruință o asemenea intențiune. Resultă de asemenea, că dacă s'ar fi urmat sfatul baronului Philipovici și s'ar fi mobilizat dela început încă trei diviziuni, nu ar mai fi fost nevoie să se facă o nouă mobilizare și s'ar fi făcut o economie de multe milioane. În fine rezultă ca în primăvara anului 1878, în intervalul dintre pacea preliminară dela San-Stefano și congresul din Berlin, sferile guvernamentale din Viena se gândiau cu toată serioșitatea la eventualitatea unei mobilizări generale.

Admițînd acum că procederea sferelor competente din Viena înainte de congresul din Berlin a fost reclamată de grava situațiune politică de imputarea că a comis grave erori când cu ocupațiunea Bosniei și Erțegovinei. După încheierea tractatului de Berlin eventualitatea unui război nu mai era probabilă, prin urmare în August 1878 s'ar fi putut fără pericol mobiliza ar-

mata II și trimite în Bosnia și Erțegovina.

Românii din Moravia.

Între enigmaticele numirilor topografice moderne se numeră și numirea orașului moravian: „Valachisch-Mezeritsch“ (adecă Mesericiul românesc.)

Dicem enigmă, fiind că populațiunea de astăzi a Moraviei este parte ceho-slavă, parte germană, ca și în Bohemia, numai română nu; și cu toate acestea, unul din orașele Moraviei se numesc în contra acceptării noastre: „Valachisch Meseritsch.“ Să întrebăm istoria, poate că ne va spune cum vine orașul amintit la acest nume neacceptat! Dar și acest refugiu nu ne ajută nimica, căci istoria tace.

Învățații profesori slavi Miklosich și Kaluzniacki publicară, înainte de câți-va ani, un studiu foarte interesant și intitulat: „Die Wanderungen der Rumunen in den Ostkarpathen im 13. und 14. Jahrhundert“ (Cutrierările Românilor în Carpați resăriteni în decursul secolelor 13 și 14.) și arătară cu documente istorice la mână, cum Românii cuprindeau, în secolele amintite, și Carpații orientali, cari despart Galiția de Ungaria și Transilvania; — ba că, coborînduse din ei în șesul galițian, se lățiră sporadic și preste acestea, ajungînd cu coloniile sale chiar până în Rusia de astăzi. — De atunci datează numirile topografice române în acele părți ale Carpaților și ale șesului sarmatic, precum sînt de ex: Rotundul, Cerbul Traian; apoi porecle ca: Țurcan, Gușul, Bêtrâniuc, etc.

Aceste constatări istorice noue lămuriră foarte mult istoria Românilor din acele timpuri îndepărtate și incurcate, și ne îndreptătesc a presupune cum că Românii timpurilor aceleora se lățiră din Carpați, nu numai spre resărit, ci și spre meadă-noapte și apus, cuprinzînd șesurile cu coloniile sale; una din aceste colonii va fi fost de bună seamă și Valachisch-Meseritsch în Moravia austriacă.

Și aceasta nu trebuie să ne surprindă de felu, pentru-că urme de o existență românească, trecută, sau mai bine dis: înădușită, se mai află încă și în Silesia. Și pe acolo să numesc „Vlasini“ încă și până astăzi o parte din locuitorii muntenii, cari se deosebesc de ceilalți prin tip, prin port și datine, și poate prin vorbire. — Dar cine poate să ni-o spuie aceasta? — Nime, căci nici un român încă nu s'a oprit prin Galiția, Silesia și Moravia, cu scop ca să studieze această întrebare absolut necesară pentru lămurirea trecutului nostru, pe cât de expansiv, pe atîta și de întunecat!

Domnul Dr. Nikiska, avocat din Valachisch-Meseritsch și deputat al senatului imperial împărtăși ocașional domnului Președinte al Societății noastre, domnului Baron Stircea, mai multe cuvinte, usitate în Moravia, numai de către Valachii de acolo, ear' nu și de ceia-lalți cecho-slavi. Noi le înșirăm mai la vale de împrenă cu traducțiunea română adausă de noi spre a se putea înțelege ușor: prețiosul trecut istoric, ce s'a mai păstrat în ele:

Moravo-românesc	Daco-românesc
Salas	Sălaş
Baca	Baciu
Bryndza	Brînză
Geleta	Găleată
Glaga	Chiag
Chotár, Kasanka	Colibă
Krdel	Cârd, cârdurel
Kurnota	Cornut
Pistrula	Pistruia
Putyra	Putina
Redikat	Redicat
Utryga, strunga	Strunga stănei
Urda, vatra	Jurtă
Zincica	Jințiță
Komarnik	Comarnic
Pojta	Poeată
Flekat	Apleacă melul
Taliga	Teleagă
Vakesa	Oacheșă
Syhla	Séhla, selha, (silva.)

Pe lângă aceste mai înșiră d. Nikiska încă următoarele cuvinte, ca usitate numai de valachii moravi: cartak: *der Name eines Berges*; *gun: ein bewaldeter Ort*; *meter: ein Holz, dessen Fasern unregelmässig verwachsen sind*; *geverec: ein hoher Hut, mit einer Feder*; *Magurka: ein Ortsname*.

Atragem cu aceasta atențiunea onorabilei „Academii române“ și asupra monumentelor istorice de această natură, pentru-că ele vorbesc și spun adese mai mult decât o sută de cronice controversate, aflate în arhivele: Romei, Madridului, Pestei, Londrei, Petersburgului etc.

Românilor nu le lipsese interesul și priceperea pentru trecutul lor istoric și ei au dovedit-o aceasta trămițînd bărați specialiști pe la arhivele istorice, ca să scrie în interesul istoriei noastre, ear în timpul mai nou chiar și prin scrutarea arheologică a teritoriului Dobrogei.

Nemuritorul Ioan Maiorescu a desgropat pe frații noștri din Istria și vecinătate; mai alții au cutreerat Alpii Reticii spre a afla pe acolo frații reto-romani, — dar nime încă nu s'a interesat de rămașițele sau urmele românesce, rămașe încă de pe teritoriul ce se întinde la poalele Car-

face cruce. Simțea degetele ei delicate și calde, cari ținînd mîinile lui micuțe îl conduceau.

Atunci se întoarce și ridică potirul; ochii lui căutau pe mama-sa și zăriră pe Editha, care în podoabele de mireasă ingenunchiă înaintea lui cu evlavie ca un ânger așteptînd cuminecătura.

— Oh! de te-ași pute culca în cosciug, așa curată, așa nevinovată, așa neatinsă! — gîndi tinerul preot când puruse ostia sfîntă pe buzele ei tremurînde.

(Va urma.)

Vergil.

(Urmare.)

Iubire — religiune — cavalerism: aceste sînt cele 3 cuvinte de mînecare ale romanticismului. Și nicăiri în anticitate nu poți afla aceste 3 elemente într'o dezvoltare așa de clară, ca la Vergil. Cine vrea să fie drept trebuie se recunoască, că în aceasta privință bardul Mantovei întrece pe Homer.

La acest din urmă predominează numai și numai valoarea puterii bărbătești și a astuției. Femeile apar mai cu seamă într'o înfățișare îndoită și pasiunilor și bucuriilor inimei nu joacă încă rolul, pe care îl joacă în perioada de mai târziu a sentimentelor. Sclava Briseis, necredincioasele femei Elena și Clitemnestra, Venus care strică căsătoriile, Nimfele cele stîrnitoare de poftă: Callipso și Circe, Sirenele scoarboară elementul femeesc de sigur mai vîrtos în sfera sensualismului.

Dar mai mult; geniul lui Homer a creat pe Penelope, tabloul (natural) al credinței femeesci și pe Nausicaa, adevărata reprezentantă a admirabilei nevinovății, amîndouă aceste naturi sînătoase până la inimă n'au nimic de a face cu sentimentalismul de mai târziu. Grozava diferență a timpurilor se face evidentă, îndată ce ne punem înaintea ochilor durerile consumătoare ale amorului unei Didone care se sue pe rug în momentul când e convinsă că, eroul ei iubit până la nebunie plutește spre țermii Italiei.

În Homer ni se prezentă amorul

cu toate atributele întimității păgânești. La Vergil evită chiar și aparența celor ce nu sînt permise și se îmbracă cu mantaua unei instituțiuni superioare. Chiar și celelalte două figuri femeesci ale Eneidei, virgina Amazonă Camilla și Lavinia, fca regelui Latinus, sînt de o turnură inocentă romantică. Lavinia reprezintă premiul de luptă între colonistul Enea, care vrea să întemeze pentru Troenii refugiații o a doua patrie lângă Tibru, și între Turnu, fiul regelui al Rutulilor. Lupta lui Enea cu Turnu pentru frumoasa fca a regelui Latinilor este o alusiune vie la toate luptele Cavalerilor și la toate luptele Palatinilor din timpul de mai târziu al cavalerismului.

Pe când așa dară iubirea la Vergil se apropia deja pe de o parte de stadiul unei sentimentalități foarte intime, era tot o dată însă și învilită cu vîlul cavaleresc al castității, pe de altă parte mai era cuprinsă în ea și religiunea, un al doilea motiv romantic, care la Vergil se află în fruntea operei.

Eroul său, Enea, este modelul unui soldat pios, care nu face nici un pas fără preot sau augur, și care toate întreprinderile sale le începe și le termină cu Dzeu. Ideea unei providențe divine, care a condus planul destinat pentru întemeerea Romei pe lângă toate greutățile și obstaculele la un bun rezultat, transpiră ca un fir roșu întreg poemul și Olimpicul Joe mai că se apropie de idealul monoteistic.

Credința Romei împărătești în misiunea de a domni Eneidei. Și dacă privim noi astăzi Roma earăși ca punct central a unui imperiu mare, ca centrul unei biserici universale, atunci este pentru noi cetirea însuflețitului poet mai tot așa de prețuită ca și profetismul biblic.

1907 de anul nu e distanță neînsemnată în istoria culturai omești, și răcoroasele umbre ale anticității adiază lin împregiurul tîmplelor noastre cuprinse de frigurile luminării, promițîndu-ne, când cetim cuvintele profetice a le lui Vergil, nemurirea ideală.

paților spre răsărit, apus și meadă-noapte. (Galiția, Silesia și Moravia!)

Mult stimabilul profesor dela liceul c. r. din Cernăuți, domnul Ambrosiu Szankowski, ne împărtășește cum că d-sa a remas surprins de multe urme românesce întimpinate în fundul Galiției: urmele, cari se manifestau în portul, fiziognomia și chiar numele unor galițiani. Așa de exemplu mergând d-sa la socru-seu carele locuesce în fundul Galiției, s'a oprit la unele fiziognomii neindatinat pe acolo și întrebându-i pe respectivii poporeni cum se cheamă, ei respușeră că se cheamă: Gușul, Turcan, Betraniuc, etc.

Tot cam așa ne împărtășește și d. Dr. Nikiska despre valachii din Moravia, cari se deosebesc de ceilalți moraveni prin vorbă și prin port ales cel femeesc, purtând un fel de salop neindatinat la ceilalți.

Oare n'ar fi bine a se însărcina vre un bărbat român cu cercetarea și studiarea urmelor românesce remase încă și până astăzi pe teritoriul Galiției Silesiei și al Moraviei??

„Aurora Română“. Ioan I. Bumbac.

Dela manevrele mari.

În „Națiunea“ dela 10 Octomvrie încă cetim o descriere a banchetului după încheierea manevrelor. Din cele ce cetim în acest diariu vedem că tot mai este de adaus ceva la cele ce am reprodus.

După toastul purtat de regele Carol, cunoscut deja și cetitorilor noștri, „Națiunea“ spune că regele adresându-se către dd. ofițieri ai misiunilor streine, purtă următorul toast (frânzosește):

„Domnilor! Esprimând via mea satisfacțiune pentru interesul ce marile puteri au către armata noastră jună, beau în sănătatea Suveranilor și capilor staturilor cari au binevoit a fi reprezentați la manevrele noastre, precum și în prosperitatea bravelor lor armate“.

Colon. Timler, delegatul rusesc, în numele ofițierilor străini, rosti următoarele (în limba franceză):

„Sire! Permiteți-mi în numele colegilor mei, a delegaților militari de a prezenta Maj. Voastre umilele noastre mulțămite pentru înaltul favor, cu care ați binevoit a ne învrednici în timpul scurtei petreceri în România și pentru primirea foarte cordială, ce am avut din partea tuturor ofițierilor armatei române. Cu toate că timpul petrecerii noastre a fost scurt, ducem cu noi impresiunea unanimă, că brava armată română, comandată de un rege

Precum iubirea din inimă, așa și pietatea, către dei și oameni au fost deja cu mult mai nainte Roma în împărătească decât în Elada. Noi găsim terenul brădat și deschis pentru primirea creștinismului. Pietatea emoționătoare a lui Enea față cu tatăl său Anchise, pe care îl scoate din flacări în spatele sale, nenumăratele exemple de iubire ca bărbat, camerad și ca om trebuie să deștepte tocmai în cetitorul modern cele mai profunde simpatii către antic român, care a știut așa de bine să cuprindă moralul timpului său, și apoi, ca un tablou oglinditor să-l lase să lumineze seculi întregi pentru posteritate. Noi știm foarte bine că pe timpul lui virgil scepticismul consumase aproape tot paganismul, că Horaț predica plăcerea, Ovid desfrânarea.

Cât de profund însă s'a fost înrădăcinat în păgânism privirile morale universale au documentat chiar în timpurile de decădență poeți ca Vergil filosofii ca Seneca, Istoricii ca Tacit. Ei nu s'au depărtat de moralul creștinesc nici cu un fir de păr.

(Va urma.)

soldat, are înaintea ei un mare și briliant viitor.

În sănătatea Maj, Sale Reginei, a bravei armate române și a capului ei august, a M. Sale Regelui.“

Varietăți.

* (Regele Serbiei) a plecat în 7 Octomvrie la moșia Maia din județul Ilfov, proprietatea d-nei Barbu Catargiu, spre a lua parte la vânătoarea ce s'a organizat în favoarea și unde va sta până Duminecă. Se dice că regele se va întoarce Marția viitoare în capitala regatului său.

Dacă, dice „Resboiul“, ar fi să credem un sgomot foarte ciudat publicat de unele diare din capitală, această vizită fără veste a Suveranului Serbiei la noi se dice că ar fi fost provocată de următoarea împregiurare:

Se dice că regele Serbiei, pe când se afla la Rusciuc, ar fi fost înscințat de către poliția sa, că vaporul cu care se ve întoarce la Belgrad va fi sdrobit în cale de către instrumentele partidei, ce conspiră în contra vitei sale, din cauza angajamentelor ce ar fi luat față cu Austria. Spre a înălătura un asemenea pericol, Regele a recurs la ideea de a face o vizită rudelor sale din România rămâind ca să se întoarcă la Belgrad pe uscat, pe la Virciorova.

* (Postal) Dela 1 Noemvrie a. c. n. cursus postal dintre Dej-Olpret-Gârbău va fi de toate zilele. Plecarea va fi dela Gârbău dimineata la 5 oare; dela Olpret la 8 oare 10 minute. Sosirea la Dej înainte de ameași la 10 oare 40 minute. Dela Dej pleacă înapoi după ameași la 2 oare; dela Olpret la 4 oare și 40 minute. Sosește în Gârbău seara la 7 oare 40 minute.

* (Necrolog). Ni se scrie: Mercuri în 6/18 Octomvrie înmormântăram pe unul din cei mai distinși elevi dela scoalele gr. orientale române din Brașov. *George-Ursudin* Mărgineni comitatul Făgărașului, elev de clasa I comercială bolnăvindu-se de tifus, după suferințe de 3 săptămâni a reposat în 4/16 Octomvrie. Iubirea profesorilor și a conșcolarilor și-a aflat expresiune în conducutul cel imosant, format de toți profesorii și de toți scolarii dela scoalele medie. La serviciul usitat la înmormântări a cântat corul vocal al studenților. Un cuvânt funebral a fost rostit de d-nul profesor de clasă, Ioan Stinghe în biserică și altul de viceprefectul Arsenie Vlaicu elev de clasa III comercială. Fie'i țărina ușioară.

* (Un condeiu de aur pentru Kossuth). Adoratorii din Oradea mare ai lui Kossuth i-au prezentat un condeiu de aur în ziua a 80-a a născerii sale. Condeiu are mărirea unei pene de găscă și cântărește 800 grame. Tocul are inscripțiunea: „Pentru Ludovic Kossuth — adoratorii săi din Oradea-mare, 1882“. Condeiu e așezat în cutie de catifea roșie. În partea superioară este marca orașului Oradea-mare în aur.

* (Arabi-Pașa în robie). Un corespondent al diariului „Daily Telegraph“ a avut o convorbire cu Arab în închisoare. Aceasta s'a exprimat în mod caracteristic asupra precarei sale situații și a dis între altele „Nu urăsc pe Chedivul, nici el nu mă urăse. Toate drumurile 'mi steteau deschise spre Tel-el-Chebir, putem să mă duc ori unde dar cunosc pe amicii Chedivului. Ași fi murit prin foarfeci ca Sultanul-Aziz. Nu! Am preferat să mă predau voue Englezilor, ca se faceți cu mine ce voiți. Ce ași dori să ajung? Ași dori să fiu exilat din Egipt. Inima mea e sătulă de Egipt. Ași trăi liniștit cu familia mea în Europa, ne mai tulburând pe nimeni căci visul meu a trecut și m'am înșelat.....”

Mincinoșii spun că mi-am umplut punga. Sunt cu totul sărac; am

o mică casă aproape de Zagazig unde m'am născut; palatul din Cair nu e al meu mi sa împrumutat numai fiind ministru. Sunt într'adevăr prea sărac și dacă mă veți libera voiu trebui să muncesc pentru esistența mea și a familiei mele. Dar voi mă veți estrada dușmanilor, am o presimțire și în curând se va termina totul — totul se va termina.“

— Când v'am declarat resboiul ați creșut că am luat-o în serios? întrebă corespondentul.

— Ba respunse Arabi, și aceasta a fost unul din momentele cele mai teribile din viața mea. Seymour mi-a trimis scirea ca va bombarda Alecsandria a doua zi la 8 oare. Eu am dis căci jumătate din averea Alecsandriei era engleză și Englezii nu vor distruge propria lor avere. Se făcu ziua, 8 oare sosiră nu se observa nici o mișcare s'au sgomot extraordinar; eu resuflai și încercai să dorm. La 8 și jumătate auzii primul tun și eu mă cutremurai căci el anunța speranțe sdrobite și eram curios să ved cineva fi învingător“.

— Așa dar ai creșut că ne vei învinge

Arabi încrunta fruntea și tăcu

Apoi dișe: „Sunteți o nație mare. Voi puteți să fiți mărinoși cu Cetewaio — un selbatic — și ar trebui să fiți și cu mine. Tratați-mă cum ați tratat pe Cetewaio și voi fi mulțămit.“

La întrebarea cam timidă a corespondentului, dacă a participat la masacrul din Alecsandria, Arabi respunse: „Nu sunt monstrul, ce vor să facă din mine dușmanii mei. Noi orientalii lucrăm altfel decât voi din rețele Nord unde totul e strict și formal. Noi dăm un ordin și partizanii noștri în zelul lor, uită ori ce discreție până ce sosesc împregiurări despre cari se dice, că noi le-am autorisat, dar pe cari le regretăm. Un oriental nu se supune nici odată absolut unui ordin — el nu face nici odată ce i s'a dis și nici mai mult. Arabii sunt archimincinoși“.

* (Soarta unei statue) În anul 1872 Chedivului de atunci Ismail-pașa a comandat la Francia o statua de bronz a părintelui sên Ibrahim și a asezat-o în piața principată Cairului. Ulemalele s'au îngrozit de vinderia unui punct din Coran și credincioșii aveau obiceiul să se ascundă față când treceau pe lângă acea statuă. În timpul anarchiei din Cair statua s'a înălăturat din ordinul Ulemalelor, ba se zice că i-au luat capul și i-au spintecat trupul spre a vedea dacă nu conține comori. Apoi metalul s'a vândut la un evreu.

* (Un orcan la Sulina. Relativ la orcanul ce a avut loc la Sulina în noaptea de 1 spre 2 Octomvrie, se scrie următoarele către „V. Covurluiului“:

Încă din seară de 30 Septemvrie marea începuse a se agita, dar peste noapte furtuna a mers crescând, și talazurile mării deveneau din moment în moment mai îngrozitoare. Vaporul englez *Red Star*, comandat de căpitanul Henderson, cu un echipagiu de 23 persoane, a părăsit portul, ancorând în mare la jumătate milă de digul nordic spre a 'și termina încărcarea. Dar valurile mării fiind puternice, vasul a fost aruncat pe uscat, și lovinduse de o stâncă, s'a cufundat.

Personalul vaporului, după ce a întrebuitat toate semnele de cerere de ajutor, s'a suit pe virful catargului, unde a rămas de Joi noaptea până Sâmbătă dimineața la 8 oare, căci, cu toate încercările făcute de căpitanul portului, intrarea în mare a fost imposibilă din cauza violenței valurilor așa că acele nenorocite ființe au trebuit să stea în o lungă suferință. 3 din ei se decisă să se arunca în mare spre a 'și scăpa viața sau a muri. Numai unul din ei a reușit a ajunge

la mal, ear cei-alți doi sau înecat. Restul personalului ce rămăsese pe catarguri a fost scăpat, parte pe barca de scăpare a comisiunii danubiene, condusă de șefus de piloți Barbeti, ce nu a crușat nici un sacrificiu atât el cât și personalul său parte de o barcă engleză, secundată de vaporul *Etna* al d lui Carouan.

Vaporul de resboiu Cazlek a fost asemenea aruncat pe uscat. Vaporul rus Sviatsi Gavril, cu 7 oameni echipagiu, perduți toți. S'a găsit pe mal o corabie încărcată cu stafide, fără nici un echipagiu. Se presupune a fi toți înnecați. Cinci corăbii încă au mai fost puse pe uscat: alte multe nu se scie încă de soartea lor.

Marea continuă a fi foarte agitată. Stindardul negru stă arborat la cheu. Nici un vapor din Dunăre nu poate intra în mare. Serviciul vapoarelor de postă se află întrerupt.

* (Scandalul Evreilor ruși la Newyork. Se scrie din Newyork: Sâmbăta trecută s'a îrtêmplat un eșec în Evreii fugiți din Rusia, cari în număr de 600 sunt întreținuți de mai multe luni în insula Ward de către societatea de ajutor. Ei sau plâns mai adeseori că sunt rău tratați și n'au hrană suficientă și Sâmbăta unul din ei a lovit în cap pe îngrijitor cu o lingură mare. Acest Evreu Rabotta a primit ordinul se părăsească insula. Dar ceilalți fugari s'au adunat împregiurul lui, amenințând pe îngrijitorul șef și pe oamenii săi. Atunci se trimise după poliția din oraș, dar venind numai trei agenți și voind se aresteze pe Rabotta, toți Evreii săriră cu bețe și cu petri asupra îngrijitorilor și poliției. Șeful îngrijitor a fost resturnat și greu rănit. Toate ferestrele dela casele lui au fost sparte cu petri. În fine sosind ajutoare, tulburarea s'a suprimat. Doi agenți au fost înpuși în obraz și mai mulți dintre Evrei au primit dela agenți lovituri mai mult s'au mai puțin grave cu bastoanele.

Mai nou.

Belgrad 23 Oct. n. Asupra regelui, care sosi astăzi din călătorie, veduva colonelului esecat Marcovici, a tras două focuri. Regele a rămas nevătămat; făptuitoarea este arestată. Atentatul s'a comis înaintea catedralei.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

„Limes Dacicus“.*

(Urmare.)

Pe linia toată a Limei, fie formată de Vall sau de întărituri de stilpi, mai cu seamă la puncte dominante sunt într'o depărtare de 800—1000 de pași Propugnacule mai mici și mai mari, care probabil erau rotunde. Aici se aflau divisiuni mai mici de soldați, care aveau de a păzi Limitea După cercuțarea Propugnaculelor o pază poate să fi avut 20 de soldați cari privegheau schimbându-se pe terenul destinat. Cele mai multe Propugnacule era, precum se pare din lemn făcute, numai fundamentul era de peatră. Zidul, care în cele mai multe locuri era 1.30 de metri de gros, s'a făcut din peatră de pe dealul Meseșului; petrele aceste necioplite le lega varul bun una de alta. Coperișul de lemn după obicei era învelit cu țiglă precum dovedește numeroasele fragmente de țiglă a ruinelor; dară din turnurile de pază mai multe parcă a fost acoperite cu scânduri s'au șindile. Propugnaculele cele mai multe erau întemeiate în czetură, așa încât eșiau puțin mai în afară; dacă propugnaculele aceste au avut și spre țeara popoarelor barbare vre o poartă ori ba vor dovedi mai târziu cercetări cu sapa. Probabil că nu aveau, pentru

*) Reprod. din „H. Ztg.“

că valul avu caracter mai mult defensiv decât ofensiv.

Numărul tuturor propugnaculelor a Vallului dela Poiana-Tihó astăzi încă nu se poate determina. Dacă se socotesc pe fiecare care 1000 de pași un Propugnacul, așa, după întinderea Vallului suindu-se la 65 de Chilometri sau 81,250 de pași, ar trebui să fie fost în partea superioară a Limitei Dacice 80—81 de propugnacule: dară fiind că în câte un loc depărtarea se suia la vre-o câteva mii de pași, putem socoti, unul cu altul, 40—41 de turnuri de pază, din cari a descoperit Torma 23; situațiunea acelor-lalte turnuri prin cercetări continue negreșit încă s'ar putea determina. Pe fiecare care din cele 7 Castre venia așadar șase Propugnacule, în care trebuia să se pue pază statornică; socotind pentru fiecare care turn de pază 20 de soldați, așa dela Castrele Stative — care consta dintr'o Cohortă de 500 de oameni — se vine 120 de soldați spre paza Vallului până când ceilalți soldați făceau serviciu de garnizoană. Zidul (murus) era, precum se poate judeca din rămășițele Castelului dela Poiana în capul Vallului de către Sud 0.85 metri, iar la Castelul dela Pogujor, la îndoirea Valului de către răsărit 1.40 metri de gros și consta din material incert. Între Propugnaculele cele pre care le despărția vre-o prăpastie mare (ca acelea dela Nr 1—5) sau unde nu se putea ridica Agrul era clădituri de stâlpi. Locurile aceste erau mai puțin espuse năvălirii vrăjmașilor. Calea care despărțea în lăuntru valul de palisade era de 3—4 metri de lată și acoperită cu petriș.

Va urma.

Loterie.

Sâmbătă în 21 Octomvre n. 1882.

Viena; 33 3 5 54 45
Timișoara: 24 20 32 87 45

Bursa de Viena și Pesta

Din 21 Octomvre n. 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.40	119.30
Renta de aur ung. de 4%	87.35	87.25
Renta ung. de hârtie	86.45	86.35
Împrumutul drumurilor de fer ung.	135.—	135.—
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	90.40	90.50
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	110.—	109.75
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	94.40	94.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	99.—	98.75
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	97.25	97.—
Obligațiuni urbariale temeșane	98.—	98.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	97.25	97.—
Obligațiuni urbariale transilvane	98.—	98.—
Obligațiuni urbariale croato-slavo-voicice	99.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin	97.50	98.—
Sorti unguresci cu premii	117.30	117.25
Sorti de regularea Tisei	103.80	109.—
Datorie de stat austriacă în hârtie	76.75	76.70
Datorie de stat austr. în argint	77.50	77.30
Renta de aur austriacă	95.50	95.50
Sorti de stat dela 1860	131.—	131.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	835.—	835.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	297.75	297.25
Acțiuni de credit austr.	303.40	303.—
London (pe polița de trei luni)	119.40	119.35
Serisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	100.—
Argint	—	—
Galbin	5.65	5.67
Napoleon	9.47	9.47
100 marce nemțesci	58.45	58.40

CONCURS. [268] 1—3

Comitetul Asociațiunei pentru sprijinirea învățăceilor și sodalilor români meseriași din Brașov publică următorul concurs: Devenind vacante două ajutoare de câte 50 fl. v. a. pe an, din cele destinate pentru învățăceii români cari se vor apleca la una din meseriile: de postovar, mașinist, argășitor, pălărieri, clopotar, compactor și brutar, se publică concurs.

Suplicile pentru aceste ajutoare sânt a se adresa la subscrișul comitet până la 25 Noemvrie 1882 proveđute:

1. Cu estras de botz din care se vadă că este român și că posedă etatea de 14 ani.

2. Atestat de școală din care se vadă că a parcurs 4 clase normale și pricepe încâtva limba maghiară sau cea germană.

3. Revers dela părinți sau dela Tutorii copilului, că vor a lăsa copilul să învețe meseria pentru care a concurs.

4. Un exemplar din contractul încheiat cu vre un Măestru din Brașov pentru vre una din meseriile de mai sus din care se vadă, că copilul se află la meserie de cel puțin douăzeci de zile.

Brașov, 4/16 Octomvre 1882.

Comitetul Asociațiunei pentru sprijinirea învățăceilor și sodalilor români meseriași.

B. Baiulescu m. p., I. Bozoceanu m. p.,
președ. not.

Nr. 262 [265] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci la școlile populare confessionale gr.-orientale din protopresbiteratul Mediașului se escrie concurs cu termin până în 25 Octomvre a. c.

1. La Mediași cu salariu anual de 200 fl., solviți în rate lunare din casa alodială, 3 orgii de lemne, una grămadă vorfuri, și quartir liber în odăile școlii.

2. Freoa cu salariu: a) 50 fl., bani b) 50 ferdele bucate c) dela 70 familii câte o fertură și de fertură și pâne d) o grădină de legumi e) lemnele trebuincioase de foc.

3. Mosna 100 fl. v. a. solviți prin reparții dela popor, 4 stângini de lemne de foc și quartir liber în școală.

4. Berthan cu salariu de 100 fl. v. a. solviți la pătrariu de an din alodiu comunale, 4 stângini de lemne de foc și quartir liber în edificiul școlii.

Doritorii de a ocupa aceste posturi, au a-și așterne cererile lor instruite în sensul statutului organic, și al regulamentului congresului din 1878 la subscrișul până la terminul sus scris.

Mediaș 30 Septemvre 1882.

În conțelegere cu comitetele bisericești

Dionisiu Chendi m. p.,
ad. presb.

Nr. 279. [263] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea următoarelor posturi învățătoresci la școlile populare din protopresbiteratul II al Brașovului cu terminul până la 20 Octomvre a. c.

1. Ozun: a) 20 gălete bucate computate în 80 fl.

b) din venitul stolar $\frac{1}{3}$ parte circa 22 fl.

c) pentru lemne de foc 8 fl.

d) locuința în edificiul școlii computata în 20 fl.

e) dela tot elevul câte 80 cr. 10 fl.

Suma — 140 fl.

2. Dobërleu a) dela 150 familii câte $\frac{1}{2}$ ferdelă cucuruz computate în 75 fl. v. a.

b) din fondul școlii de bucate 8 H. litre ce dau 32 fl.

c) din venitul stolar $\frac{1}{3}$ ce face circa 30 fl.

d) dela elevi câte 80 cr. și cei dela școala de repetiție 50 fl.

e) quartir liber în edificiul școlii 13 fl.

Suma 200 fl. v. a.

Doritorii de a concurge la aceste posturi au a 'și ascerne petițiunile lor instruite conform legilor din vigoare la subscrișul până la terminul de sus, documentând că știu propune și limba maghiară.

Brașov, 25 Septemvre 1882.

În conțelegere cu comitetele parohiale.

Ioan Petric m. p.,
protopresb.

Nr. 2358. — 1882. [269] 1—3

Esarëndare licitativă.

În 31 Octomvre cälind. nou a. c. înainte de ameași la 9 oare se va esarëndă pe calea licitațiunei publice în cancelaria preturei centrali regalul morii și al cărciumei, comunei Bungard pre timpul din 1 Ianuarie 1883 până în 31 Decemvre 1888.

La această licitațiune publică pot participa numai acei interesați, cari la începutul acestui act vor depune înaintea comisiei 10% din prețul morii de 1500 fl. și al cărciumei 800 fl. ca vadiu în bani gata ori în hârtii de preț. Condițiunile speciali se pot vedea atât în cancelaria preturei centrali cât și a comunei Bungard.

Sibiu în 23 Octomvre 1882.

Dela pretura centrală.

Branisce m. p.

(267)

2—2

Insciințare.

Vineri în 27 Octomvre a. c. după cälindariul nou la 10 oare înainte de ameași se va ține în edificiul „Albinei“ Institut de credit și de economii în Sibiu, strada Baier Nr. 1 licitarea obiectelor rămase cu ocașiunea edificărilor de adaptare precum: uși, ferestri, cuptoare, seocuri pentru strășini etc.

Consemnarea detaliată a acelor obiecte, prețurile lor, precum și celelalte condițiuni de licitațiune se pot vedea în biuroul subscrișei Direcțiunei, în fie-care zi dela 10—12 oare a. m.

Sibiu, 20 Octomvre 1882.

Direcțiunea

„Albinei“ Institut de credit și de economii.

Nr. 5093 civ. — 1882.

(266) 2—3

Publicațiunea!

Pentru pertratarea în privința comasării esercițiului dreptului de cărciumărit în Curuieni la rugarea lui Ladislau Muste și consoți, reprezentați de avocatul Gavrili Man, se determină ziua de 7 Decemvre a. c. înainte de ameași la 10 oare în fața locului Curuieni, cu aceea, că cei interesați dintre composesori sânt invitați a se înfașișa sau în persoană sau prin ple nipotențiati, de oare ce la cas de obabsență vor fi reprezentați din oficiu de avocatul Nagy Károly curator de afaceri. Din ședința tribunalului reg. din Dej finută la 23 Septemvre 1882

„La Federation de peuples greco-latins“

revistă septămănară de interese pacifice Mediterane, se publică dela 14 Iulie a. c. în format de fascicul de opt pagine de câte trei coloane pe hârtie de lucș. — Abonamentele se trimit cu mandat postal de douăzeci franci directorului seu, d. prof. A. Gromier, 3, via del Melarancio Florența (Firenze), Italia.

[255] 3—3

LOTERIA ESPOȘIȚIUNEI TRIESTINE.

1. câștig principal bani gata floreni 50.000

2. câștig principal bani gata floreni 20.000

3. câștig principal bani gata floreni 10.000.

Mai departe

1 a fl. 10.000 — 4 a fl. 5000 — 5 a fl. 3000 — 15 a fl. 1000 — 30 a fl. 500 — 50 a fl. 300 — 50 a fl. 200 — 100 a fl. 100 — 200 a fl. 50 — 542 a fl. 25, suma

1000 nimeritori 213.550 floreni

afară de acestia alți mulți nimeritori secundari în obiecte de espoșițiune dăruite de esponenți.

Prețul unei sorți 50 cruceri.

Comande pe lîngă adausul de 15 cr. spese postale sînt a se adresa la

Despărțemântul Esopoșițiunei Triestine

[264]

Piazza Grande Nr. 2 în Triest.

3—6

Cea dintâiu fabrică ung.

de mașine și aparate de stins și turnătoarea de clopote și metal

a lui

Francisc Walser

Filială pentru Transilvania în Cluj, strada Monosturului 12,

recomandă preoțiinei înalte, curatorilor și epitropilor

turnătoarea sa de clopote, cea mai mare în patrie,

care esistă de mulți ani și e proveđiută în abundență cu cele mai noue mijloace ale tehnice și corespunde tuturor recerintelor.

Clopotele se toarnă după acorduri armonice de sunetul cel mai clar argintiu.

Mai departe recomandă același bogatul seu deposit de proaste de foc și de grădini, sorburi (pumpe), fântâni de casă și de grădină, întocmeli de scaldă etc.

La dorință, cataloage gratuite și francate.

(282) 14—20

